U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **P. N.,** zastoupen Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem se sídlem Na Flusárně 168, Příbram, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2017, č. j. 48 Af 21/2017 - 24,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2017, č. j. 36791/17/5200-10423-705778, kterým žalovaný změnil, obsahově však potvrdil, rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 2. 9. 2016, č. j. 3898457/16/2120-50523-203136, jímž byla žalobci vyměřena silniční daň za zdaňovací období roku 2013 ve výši 30 313 Kč.

[2] Krajský soud usnesením ze dne 26. 9. 2017, č. j. 48 Af 21/2017 - 24, řízení zastavil z důvodu nezaplacení soudního poplatku.

[3] Proti usnesení krajského soudu podal stěžovatel dne 10. 10. 2017 kasační stížnost, v níž namítal, že soudní poplatek zaplatil a k jeho úhradě v soudem stanovené lhůtě nedošlo pouze z důvodu přehlédnutí v čísle účtu. Stěžovatel uvedl, že následně tuto chybu odstranil a soudní poplatek zaplatil dříve, než napadené usnesení nabylo právní moci.

[4] Krajský soud informoval Nejvyšší správní soud, že usnesením ze dne 16. 10. 2017, č. j. 48 Af 21/2017 - 32, napadené usnesení zrušil, neboť shledal, že byl soudní poplatek uhrazen dříve, než napadené rozhodnutí nabylo právní moci. Toto nové usnesení i s doložkou právní moci krajský soud také zaslal Nejvyššímu správnímu soudu.

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci
již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto
v řízení pokračovat. Za použití § 120 s. ř. s. se uvedené ustanovení uplatní také v řízení o kasační stížnosti.

[6] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (např. usnesení ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 Afs 5/2012 - 26) zrušení napadeného usnesení krajského soudu v řízení podle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti z důvodu neexistence předmětu řízení o tomto mimořádném opravném prostředku. Původní rozhodnutí krajského soudu o zastavení řízení, které mělo být přezkoumáno v řízení o kasační stížnosti, bylo totiž zrušeno. Tím odpadl předmět řízení o kasační stížnosti. Je tedy dán důvod k odmítnutí kasační stížnosti, neboť ta nesměřuje proti žádnému rozhodnutí krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 31. října 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu